

המצוות, שגוף הוא מעשה ידי האדם שאין חסר رب ממניו אמר שאינו מעשה הקדוש ברוך הוא. זה שכתב אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, וזה גרים שיחרב בית המקדש, שלא היה מעשי יהוה.

דרך שמנית ביראת ה' - היה לו בשת פנים שלא לעשות עברה שבאה לידי בגין יראת הקדוש ברוך הוא, כאלו בו נברא העולם, ומשום זה בראשית יר"א בש"ת, הרי יראה עם בשת הכל אחד, וממי שאין לו בשת פנים, פרשווה בעלי המשנה, בודאי שלא עמדו רגלי אבותיהם על הר סיני.

והפך בש"ת ותמצא שב"ת, והינו בראשית יר"א שב"ת, שלא תחול אותה בפרהסיה, וכן אין לו בשת פנים. אוי לו למי שמחל שפט המלכה, שהיא קדש, לעשות אותה חל, שבארוחו בעלי המשנה, כל המשטמש בכתר חלף, זה המשטמש במישושנה הלכות, כל שפен בשפט המלכה. ועוד, בשת פנים לגן עדן, עז פנים לגיהנם. אוטם שעוברים עברה ביד רמה ואין להם בשת פנים מהקדוש ברוך הוא, שנאמר בו ממשמים הבית יהוה ראה את כל בני האדם, ונאמר בו מלא כל הארץ בכבודו, ובו חופש כל חדרי בطن רואה כליות ולב.

ונענוה קשינה ביראה, זה שכתב עקב בענוה יראת יהוה. מי שיש בו יראת יהוה, היא מביאה אותו לידי ענוה, שהיא שכינה עליונה, שיראת יהוה

מן דאית ביה יראת יי', איתני ליה לידי ענוה דאייה שכינתה עללה,

מארי מתניתין, אין עני אלא מתורה ומין המצות, בגופא איה עובדי יdoi דבר נש, לית חוסר סגי מגיה בתר דלאו איה עובדי דקודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (תהלים קכ"א) אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, ולא גרים דיתחרב בי מקדשא, דלא היה עובדי יהוה.

הרנא תמיןאה ביראת יי', למחרוי ליה בשת אנטפין, מן דאית ליה בשת אנטפין דלא למעבד עבירה דאתני לידי בגין דחילו דקודשא בריך הוא, כאלו ביה אתברי עלמא, ובגין דא בראשית יר"א בש"ת, הרי יראה עם בשת כלא חד, וממן דלית ביה בשת אנטפין אוקמווה מاري מתניתין בודאי שלא עמדו רגלי אבותיהם על הר סיני.

ויהפוך בש"ת ותשבח שב"ת, והינו בראשית יר"א שב"ת, דלא תחול ליה בפרהסיה, כבר נש דלאו ביה בשת אנטפין, ווי ליה מן דמלחיל שבת מלכטה דאייה קדש למעבד ליה חול, דוקמווה מاري מתניתין, כל המשטמש בתגא חלף, זה המשטמש במישושנה הלכות, כל שפנ בשפט מלכטה.

יעוד בושת פנים לגן עדן, עז פנים לגיהנם, אפונ דערין עבירה ביד רמה, ולית לון בשת פנים מקודשא בריך הוא, דאטמר ביה (תהלים לג כב) ממשמים הבית יהוה ראה את כל בני האדם, ואטמר ביה (ישעה ו ג) מלא כל הארץ כבודו, ואטמר ביה (משל כי כ) חפש כל מדרי בطن, (ירמה כ יב) רואה כליות ולב.

ונענוה קטירא בדחילו, הדא הוא דכתיב (משל כי ד) עקב בענוה יראת יי', מן דאית ביה יראת יי', איתני ליה לידי ענוה דאייה שכינתה עללה,

עקב לגביה, וזה דרגת משה, שנאמר בו והאיש משה ענו מאד, ומשום שהיראה היא יעקב אללה, פרשוּה בעלי המשנה. יראה דבר קטן היא לגבי משה. הרגה חשיעית ביראתה ה' - כל מי שיש בו יראת יהו"ה, יתהלך. וכי יש לאדם לשבח את עצמו? אלא הוא משבח לפני עצמו יהו"ה. וזה שפטות שקר הסון והכל היפי וגומר. זה דורו של תקוותו, שביראתה ה' בא בן אדם לקיים פריג'ג מצות בחשבונו ביראתה.

הרגה חשיעית ביראתה ה' - יש יראה ויש יראה, לא כל הפנים שווים. יש יראה שפוחדר אדם מהקדוש ברוך הוא כדי שלא ילקה ברכואה, שנאמר בה והארץ קיתה תהו ובחו מצד של העצם של טוב ורע, שהוא ארץ ריקה, שפהה רעה, כמו שאחד מארכבעה אבות נזיקין שהוא הבור, וכמו שהבור של יוסף שבאו עליו הבירה, והBOR ריק וכו'. הבראה - נקבה רעה, בור - זכר, ובור, משום שהוא ממש, פרשוּה עליו אין בור ירא חטא, מאמר שאין בו יראת ה'.

מי שהוא פוחדר מtower תורה, שהיא תפארת, שפמנן יצאה, כגן זו היא שקוּלה אליו, וממשום זה אין כל יראה שורה, שהרי יראת ה' היא מלכחות, כלולה מכל מצות התורה, משום שהיא יראה שיזוצאת מתוך תורה, שהוא עמוד האמצעי שהוא יהו"ה, שבגולה פרשוּה בעלי המשנה, גדולה תורה שבאייה אדם לידי מעשה, שם אדם לא יודע את התורה ושבר מצותיה, וענשיהם

דירתה יי' יעקב לגבה, ולא דרגא דמשה, דاتفاق ביה (במדבר יב) והאיש משה ענו מאד, ובгинן דאייה יראה יעקב לגבה, איקומו מاري מתניתין, יראה מלחה זוטרתי היא לגבי משה. הרגה תשיעאה ביראתה יי', כל מאן דאית ביה יראת יהו"ה יתהלך, וכי אית לבך נesh לשבחא גריםה, אלא אהו משובח קדם יהו"ה, הדא הוא דכתיב (משליל לא) שקר הסון והכל היפי וגומר, דא דרא דחזקיהו, דביראתה יי' קא אתי בר נesh לקיימא.

תריג'מצות, בחשפן ביראתה.

הרגה עשראה ביראתה יי', אית יראה ואית יראה, לאו כל אפייא שווין, אית יראה דהחיל בר נesh לקודשא בריך הוא בגין דלא ילקה ליה ברכואה, דاتفاق דפ"ז וע"א בה (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובחו, מסתרא דאלגנא דטוב ורע, דאייה ארעה רקניא, שפחא בישא, בגונא דחד מארכבע אבות נזיקין דאייה הבור, וכגונא דבור דיויסף, דאוקמו עלייה הבירה, והBOR ריק וכBOR (בראשית לו כד). הבירה נקבה בישא, בור דכפרא, ובור בגין דאייה מפתמן, אוקמו עלייה אין בור ירא חטא, בתה דלית ביה יראת יי'.

מן דאייה דחיל מגו אוריניתא דאייה תפארת, דמניה נפקת, כגון דא אייה שקוּלה לגבהה, ובгинן דא אין כל יראה שורה, דהא יראת יי' היא מלכות דיליה, כלילא מכל פקידי אוריניתא, בגין דאייה יראה דספקת מגו תורה דאייה עמודא דאמצעיתא, דאייה יהו"ה, דבגינה אוקמו מاري מתניתין, גדולה תורה שמביאה לאדם לידי מעשה, דאי בר נesh לא ידע אוריניתא, ואגרא דפקודיא דיליה, ועונגשין